ग्रद्धमा॰ तं हि जवे पातियता चालनेन नौकां चाल-तीति तस्य तथात्मम् । स्वार्धे क । तत्रार्धे स्रमरः।

किन्दु पु॰ देपत् इन्दुरिव कोः कादेशः। शितन्दुकहचे शब्दरह्मा॰। धंत्तायां कन्। (माव) माखबहचे। ''बघुद्वयं विराम्मनं ताने केन्द्रुकसंत्रके''द्दित संगी०दा॰ जक्ते श्ताबभेदे पु॰

किन्दु वाल प्र॰ के जले इन्दोरिय यहीं न्दोरिय वालयलनमस्य। अस्ति (हाल) इति स्थाते नौकाचालने काष्टभेदे। ''अस्तियद्भः केन्द्र वालयाचकः'' यज् वैद्दीपः

किन्दु विल्व प्र॰ गीतगोविन्दयन्यकारकजयदेवनिवासे याम-भेदे (केन्द्र जी) "केन्द्रविल्वससुद्रसस्प्रयरोहिस्पीरम-सोन" (जयदेवेन) गीतगो॰।

किन्द्र न॰ "हत्तस मध्यं किल केन्द्रसक्तम्। केन्द्रं पहोद्या लरमुच्यतेऽतः। यतोऽलरे तावित तुङ्गदेशाचीचोच्च हत्तत्य सदैव केन्द्रम्"शि॰िस॰गोलाध्यायोक्ते शहत्तचे त्रस्य मध्यस्याने २ पहाणासचस्थानालरे च। तदानयनप्र-कारः तस्य समविषमादिसंज्ञाभेदौ च सू०िस॰ रङ्गना-यास्यां दिर्शितौ यथा

> "यहं संगोध्य मन्दोद्वात् तथा घीवादिगोध्य च। ग्रेपं केन्द्रपदं तसाङ्ग् जच्या कोटिरेव च"मू०। "यर्च राध्या-दिकं मन्दी चात् प्रागानीत खकीयराष्ट्यादिकं मन्दी चभागात् हंशोध्योनीकल शीघात् पागानीतराश्यादि शीघोचात्, चः समुद्रये जनीत्रत्य शेषं राश्यात्मकं तथो च्रसन्ब-न्धेन केन्द्रं मन्दी चाडीना यक्तो मन्दकेन्द्रम्। शीघो-चादीनो यहः शीव्रकोन्द्रं भवतीलर्थः। तसात् को-न्द्रात् पदं राणिलयाताका विषयं समं पदं चीयस्। लिरायन्नर्गतं चेत् प्रयमं विषमं पदम् । ततःषडाधन-न्तर्गतं चेत् ल्यूनं केन्द्रं हितीयं समं पदम् । ततो नव-राध्य नर्गतं चेत् षडूनं तृतीयं विषमं पदम्। तती नदोनं चहुर्घं पदं समीमत्यर्थः। तस्मात् पदाइ जस्य ज्या कोटिः कोटेर्च्या । चः ससुत्रे । एवकाराक्तदाकारहयं गाध्यमित्रर्धः। खत्रोपर्पातः। उच्छागाभिस्यसस् र्देग्तर्य हाणामाक प्रयो को रुचार्य हः कियदन रेणेति त्रानार्थमुक्तीनो यहः केन्द्रमुक्यक्णवशात् तदाख्यम्। तत भगःता योक्तया यहादुचं यदनरेण तत् केन्द्रं कतम्। उभयया भुजकोश्चोस्तुल्दलात्। द्वादशरा-ग्राह्मित वृत्ते उच्चत्याना चत्रविभागाळक एक को भागो भागित्याताकः पद्षंतः। अधीकस्थानाद्यहः कियान

परेऽस्तीति शून्यितिण्यायोनं कोन्द्रं कतं, च्यानां पदान-र्गतत्वात् । यहाधिषितपदाङ्गुजच्याकोटिच्ययोज्ञांनम् । मञ्ज यहायां राश्रीयकवादिक्यातिज्ञानार्थं सपट-

ताकरणसाधनं तत्वैव प्रसिद्धस्' रङ्गः।

एतत्सास्यात् लग्नाविधिकद्दादशराशिषु तिराश्यानरस्थान्

नक्षे लग्नचतुर्वसप्तमदशमस्थानक्ष्पेरस्थानचतुन्को।

"लग्नाच्च द्यूनकम्पाणि केन्द्रसङ्खा कर्ण्टकस्। चतुष्ट
यञ्चात्र खेटो बनी लग्ने विशेषतः" च्यो॰ तः। केन्द्र
गतयच्चलञ्च बढ्यब्दे वच्चते। केन्द्रगतयच्चयादायुस्तु

केन्द्रायुरित्यभिधीयते तञ्चाकरे दश्यम्। "काप्तोत्तिमगते

चन्द्रे केन्द्रस्थे सुरप्जिते। योगः केन्द्र इति ख्यातो

यातुरिष्टार्षसिद्धदः" ज्योतियोक्ते श्यात्मागुभयोगभेदे ए॰।

केन्द्रं स्थानत्येनास्यस्य इति। केन्द्रिन् तत्स्थे यहे

क्रीप चालने भ्या॰ धाता॰ सक॰ सेट। क्रोपते छक्षेपिए। क्रियते छक्षेपए। क्रियति ते व्यचकोपत्-त। प्रश्निकोपते

किपि लि॰ क्र+प्-इन् प्रषो॰। "पुनाति कर्मा इत्सितं दुष्पूर्य भवतीति" निरुत्तोक्ते निर्दित्तक्षमीय। ''न ये ग्रेजु- यक्तियां नायमारु इनीकीय ते न्यविग्रन के प्रयः" घर १९, ४८, ६, "के प्रयः कुत्सिनप्यकम्रीयः" भा०।

विसद्गम पु॰ ज्योतिषोक्तो योगभेदे । स च योगः जातकपद्वती फलशक्त्रथां पहितोद्धितोयथा । "शीतांश्रोधनगैभेवेदि सुनफा रिएफिखितः साउनफा । युग्मस्थैरिवनिर्जिते रूपरा के सद्गु मोऽ तोऽन्यथा" । तत्फलम् "ऋपते श्रिजातोऽिष को सद्गु मभवोनरः । मिलनो दःसितो नीची निःस्वोदासः खलोभवेत्"तद्भक्तस्तु तलैव" चन्द्र को न्द्रगतेऽथवा पच्युते सर्वो च हष्ट विवी सर्वोः कारद्रकसं त्तितेर्य च्युतैः को मन्द्रभोनेष्यते । लग्नादिधोर्या दिइस्यौः ग्रुभैः सर्वो ग्रुभै पलम् । हाभ्यां मध्यं तथैको नाल्यं चेद्रास्ति दरिद्रता"

की मुक्त ए॰ को मूर्जि आमयित अम-रोगे एक अनुक्षि । (केंड) १ ट च भे हे । अकल् शास भे हे न॰ भावप्र॰ । "के सकं कुटकं पाके तिक्तं या हि हिसं न घु। दीपनं पाचनं हृद्यं कफ पित्त ज्वराप हम्। कुछ का सप्रमे हा सनाधनं वातनं कट्टं। तल तहु पा उक्ताः नत् फ न हु हिष्ये वर्ज्य प्रमु "फ नं के सुक विज्यो कि स्थारे स्थारे ।

वायूर पु॰ को बाङ्घिरिस याति या-कर किञ्च खनुक्समा॰।
(वाज) (ताङ्) श्वाङ्गभूषणे च्यमरः। ''विदूरे केयूरे कुक्
करशुगे रत्नवन्त्रम्''सा॰ द॰''क'यूरवन्त्रोच्छ सितैर्जुनोद"
रचः। शरितवन्त्रभेदे पु॰ स च दिया। ''स्तोजङ्को चैय